

1912-11-05

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

3/vis rue Campagne Per Paris. 5. 11. 12.

Kjære Jacobine.

Jeg sendte Dem et Fotograf af Cortés
"Baynouse", han har om noget har mig saa man
ge Gangen for dette, at jeg synes jeg maa gaa det.
Han er jo en auct. Rometris. Han vilde have -
• nei om huske jeg ikke heltent Visen og kan ikke
finde det Papir. jeg skrev det af paa - det var
• 16.000 eller 20.000 fcs.

Naa jeg ser noget udbrøket hende, synes jeg
forresten, det kan være rigtigt, at jeg skinner til
Dem om det - men her er ikke noget, jeg synes er
videre imponende. Paa Exposition d'Antiquité
er der nogle ganske gode Sager, men det meste for-
der jeg daarlighet af Skulpturerne. Bernard er jo
uhvilelsomt en begavet Mand, han har haaret en
stor Succes her. Det er et stort archaiseret og tildels
kalkent over Raderi, men godt kalkent. jeg er saa
• forryktig til drømme om disse Ting, jeg forstaa ikke,
• hvorfor man opstodigvis det ubetydeligste, jeg
synes ikke det virker raart, men appetitabelt. Det
• kunde være morsomt at se, hvad Gt. hider vil drøm-
me om alle disse hurtige Modeleringer om.
Men det ved jeg, jeg vil ikke følge med paa alt det.
te, jeg tror ikke paa det. Men her jeg i over tredve Aar
gaar en evigste Linie og det nok saa bevidst gaa,
jag vil kalde det fast til det sidste, enten det nu
har været godt eller galt.

Her er en mereomt at lene g. j. har en saadan deils
Arbeidskraft. Alt det, De har beklagt af mig, gaar en
sikre g. gode Gang. J. har dygtige Hjelpere, som foruden
at folge, hvad j. siger, og naturligtvis snart ofte, hvad
j. gjør, se j. har selv ^{afte} bevidst, fat med Meiselen.
Det er en deils Maade at arbejde paa.

Igaar g. id. har j. vist ude hos Devante g. hugget paa
"Haven", som naar mig forfødelig. Det bliver vist akku-
rat, hvad j. ønskede mig, hele den voldsomme, lidt
nærm Fortættelse fra den Gang j. var ung, g. saa retter
j. en del Mangel paa sandheden, naar paa langere Tid
o. v. v. Herregud, det er saa underligt at staa lige overfor
alt det, j. fortæller dengang. Det er forresten ikke saa svært
fraandret for mig. Læmme Følge disse Normer. De har
altid haft en hel Mængde, som har vidst at skaffe sig en
blid Afsættelse med rette eller urette. I Kunstens
maal næsten altid ulovligt, fordi ingen forstod sig paa
det. Men hvilke Dyrer! Måske kunde det jo ikke gaar
andledes, end det gik, j. kunde ikke blive Pygme g. ikke
uden minde, saa maatte j. reise, hvad j. ogsaa vilde,
om det ogsaa gjaldt Livet. Det første j. hørte, da j. første
Gang kom hjem til Skole fra min første Studierne til Berlin,
var, "Vi skal nok kende dit Mod." Det sagde den dengang,
g. det er de blevet ved at sige i alle disse Aar. Det er
en Forlydelse at ville kende en Kunstners Mod, naar det er
kæmpe en ganske god Skole. Mit Mod fik de ikke kunnet,
g. de paa det ikke heller. Det første Hordag af min Karne-
dengang g. min Fortættelse over alt Tyranni og den
"Hav", som De nu i det uforjættelige Materiale.

Mennesken er nogle ubehagelige Byr, og saa deuden i sin
Onskab og Skadepagd. Iskederfer og fieds om de sukkette
meest begavede og energiske og meest velvindede Mand;
giør de alt, hvad de kan for at forstyrre dem. Arlene
og Sienderne for hoier en Mand staa, desto vider er de efter
ham. Der staa ikke og naar ikke Nogen saa hoit at ikke
de Løve kan naa ham. Ratter er de. Naar j tænker paa,
• hvad disse Rattereder i alle disse Aar har vorst at byde
en Mand som Carl Jacobsen! Men Naturen forstaa at
• bringe dig vækst aligevel. Saadanne Mand, som kjæmper
sig frem til de store Fjere- og Løremesterværelser for Men-
neskene, de er ogsaa udstyret med et Mod og en Seigthed
og Staltheid som stotte, at den veies hele Ratterflakke
op, som den bliver hangende til Spet og ikke paa en Tiden.
Det er aligevel marsonet en hel Del i Verden og i hoiet,
men end-tiden forbeholdet antroingsende at leve.
Nei, her sidder j og pariserer med Dem izzier! Nu
skal j holde op.

Den 11 November skal Bella Edwards og Eva Madocci
• have Fjere i Rydkemmen. De kender nok de to elde-
lige Damer, som spille for Dem hinde, da de var her
sidst. De kan ikke tænke Dem, hvad det er for et Par
• fine, gode - rent ud sagt alle Exemplarer af Menneske-
skab og venskabelig

Dens kære
Stephanus Nielsen